Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 25 d.*

„REACH — Akrilamido nustatymas kaip labai didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos — Tarpinės cheminės medžiagos — Ieškinys dėl panaikinimo — Tiesioginis poveikis — Priimtinumas — Proporcingumas — Vienodas požiūris“

Byloje T-268/10 RENV

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), įsteigta Briuselyje, (Belgija),

SNF SAS, įsteigta Andrezjė Buteone (Prancūzija),

atstovaujamos advokatų R. Cana, D. Abrahams ir E. Mullier,

ieškovės,

prieš

Europos cheminių medžiagų agentūrą (ECHA), atstovaujamą M. Heikkilä, W. Broere ir T. Zbihlej, padedamų advokatų J. Stuyck ir A.-M. Vandromme,

atsakovę,

palaikomą

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos B. Koopman,

ir

Europos Komisijos, atstovaujamos D. Kukovec, E. Manhaeve ir K. Talabér-Ritz,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti ECHA sprendimą, kuriuo akrilamidas (EB Nr. 201-173-7) nustatytas kaip 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1), 57 straipsnyje nustatytus kriterijus atitinkanti chemine medžiaga, kaip numatyta šio reglamento 59 straipsnyje,

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Dittrich (pranešėjas), teisėjai F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović ir A. M. Collins,

posėdžio sekretorius L. Grzegorczyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Pirmoji ieškovė *Polyelectrolyte Producers Group GEIE* (PPG) – tai Belgijoje įsteigta Europos ekonominių interesų grupė. Ji atstovauja polielektrolitus, poliakrilamidą arba kitus polimerus, kurių sudėtyje yra akrilamido, gaminančių arba importuojančių bendrovių interesams. Pirmajai ieškovei priklausančios bendrovės taip pat naudoja akrilamidą ir gamina arba importuoja akrilamidą arba poliakrilamidą. Visi akrilamido gamintojai Europos Sąjungoje priklauso pirmajai ieškovei.

2 Antroji ieškovė SNF SAS – tai pirmajai ieškovei priklausanti bendrovė. Jos pagrindinė veikla – tai akrilamido ir poliakrilamido, kurį ji tiesiogiai parduoda savo klientams, gamyba. Ji turi gamyklų Prancūzijoje, Jungtinėse Valstijose, Kinijoje ir Pietų Korėjoje.

3 Polielektrolitai – tai tirpūs vandenyje, sintetiniai, organiniai polimerai, gaminami iš įvairių monomerų, įskaitant akrilamidą. Jie naudojami, pavyzdžiui, valant geriamąjį vandenį, nuotekas, gaminant popierių ir išgaunant vertingus mineralus.

4 Poliakrilamidas – tai polimeras, gaunamas vykstant akrilamido monomero polimerizacijai, dažniausiai naudojamas valant vandenį, popieriaus gamybos, kalnakasybos, naftos gavybos pramonėse, žemės ūkyje, kaip tekstilės priedas, taip pat gaminant kosmetiką ir kūno priežiūros produktus.

5 2009 m. rugpjūčio 25 d. Nyderlandų Karalystė pateikė Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA) dokumentaciją, kurią parengė dėl akrilamido nustatymo kaip 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1), vėliau iš dalies pakeisto 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiančiu ir panaikinančiu direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB (OL L 353, p. 1), 57 straipsnio a ir b punktuose nustatytus kriterijus atitinkančios cheminės medžiagos, ir nurodė, kad Reglamento Nr. 1272/2008 VI priedo 3 dalyje akrilamidas klasifikuotas kaip 2 kategorijos kancerogeninė cheminė medžiaga ir 2 kategorijos mutageninė cheminė medžiaga. 2009 m. rugpjūčio 31 d. ECHA savo tinklalapyje paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl dokumentacijos, parengtos dėl akrilamido. Tą pačią dieną ECHA paragino pateikti šiuo klausimu pastabas ir kitų valstybių narių kompetentingąsias institucijas.

6 Gavusi pastabų dėl aptariamos dokumentacijos, be kita ko iš pirmosios ieškovės, taip pat Nyderlandų atsakymus į šias pastabas, ECHA nusiuntė dokumentaciją valstybių narių komitetui, kuris 2009 m. lapkričio 27 d. vieningai sutarė dėl akrilamido nustatymo kaip labai didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos, motyvuodamas tuo, kad akrilamidas atitinka Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnio a ir b punktuose nustatytus kriterijus.

7 2009 m. gruodžio 22 d. ECHA vykdomasis direktorius priėmė Sprendimą ED/68/2009 dėl akrilamido įrašymo nuo 2010 m. sausio 13 d. į cheminių medžiagų, kurios galiausiai bus įtrauktos į Reglamento Nr. 1907/2006 XIV priedą, sąrašą (toliau – kandidatinis cheminių medžiagų sąrašas).

8 Remdamasis antrosios ieškovės prašymu taikyti laikinąsias apsaugos priemones byloje T-1/10 R, Bendrojo Teismo pirmininkas 2010 m. sausio 11 d. nutartimi sustabdė ECHA sprendimo, kuriuo akrilamidas pagal Reglamento NR. 1907/2006 59 straipsnyje nustatytą tvarką nustatytas kaip šio reglamento 57 straipsnio kriterijus atitinkanti cheminė medžiaga, vykdymą, kol bus priimta nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros pabaigos. Priėmus šią nutartį, ECHA sustabdė sprendimo įrašyti akrilamidą į kandidatinį cheminių medžiagų sąrašą vykdymą.

9 2010 m. kovo 26 d. Nutartimi *PPG ir SNF / ECHA* (T-1/10 R, EU:T:2010:128) atmestas antrosios ieškovės prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

10 2010 m. kovo 30 d. ECHA paskelbė kandidatinį cheminių medžiagų sąrašą, į kurį įtrauktas akrilamidas.

Procesai Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme bei šalių reikalavimai

11 Ieškovės pareiškė ieškinį dėl ECHA sprendimo, kuriuo akrilamidas nustatytas kaip Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnyje įtvirtintus kriterijus atitinkanti cheminė medžiaga ir įtrauktas į kandidatinį cheminių medžiagų sąrašą, kaip numatyta šio reglamento 59 straipsnyje (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo; šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. birželio 10 d.

12 Bendrojo Teismo kanceliarijoje atitinkamai 2010 m. lapkričio 19 d. ir 25 d. užregistruotais raštais Nyderlandų Karalystė ir Europos Komisija pateikė prašymus leisti įstoti į bylą palaikyti ECHA reikalavimų. Išklausius pagrindines šalis šie prašymai buvo patenkinti 2011 m. sausio 10 d. nutartimi.

13 2011 m. rugsėjo 21 d. Nutartimi *PPG ir SNF / ECHA* (T-268/10, Rink., EU:T:2011:508) Bendrasis Teismas (septintoji išplėstinė kolegija) atmetė ieškinį kaip nepriimtiną.

14 Ieškovės pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo 13 punkte minėtos Nutarties *PPG ir SNF / ECHA* (EU:T:2011:508); jį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. lapkričio 30 d.

15 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimu *PPG ir SNF / ECHA*(C-625/11 P, Rink., toliau – sprendimas dėl apeliacinio skundo, EU:C:2013:594) Teisingumo Teismas panaikino šio sprendimo 13 punkte minėtą Nutartį *PPG ir SNF / ECHA* (EU:T:2011:508). Teisingumo Teismas nusprendė, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai manė, jog ieškinys pateiktas pavėluotai dėl to, kad taisyklė, pagal kurią ieškinio pareiškimo terminas turėjo būti skaičiuojamas nuo keturioliktos dienos po ginčijamo sprendimo paskelbimo pabaigos, numatyta 1991 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) procedūros reglamento 102 straipsnio 1 dalyje, taikoma tik *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtiems teisės aktams ir netaikoma internete paskelbtiems teisės aktams (sprendimo dėl apeliacinio skundo 37 punktas).

16 Kadangi toje bylos stadijoje negalima buvo priimti sprendimo, Teisingumo Teismas grąžino bylą Bendrajam Teismui ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

17 Remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 118 straipsnio 1 dalimi byla buvo paskirta penktajai išplėstinei kolegijai.

18 Kadangi priėmus sprendimą dėl apeliacinio skundo rašytinė proceso dalis nebuvo baigta, remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 119 straipsnio 2 dalimi 2013 m. spalio 24 d. Bendrojo Teismo (penktoji išplėstinė kolegija) sprendimu ECHA buvo pasiūlyta pateikti atsiliepimą į ieškinį.

19 Dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. gruodžio 5 d.) ECHA pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.

20 2014 m. birželio 17 d. Bendrojo Teismo (penktoji išplėstinė kolegija) nutartimi nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas buvo prijungtas prie bylos nagrinėjimo iš esmės, o sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų – atidėtas.

21 2014 m. rugsėjo 16 d. Nyderlandų Karalystė pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimą. Dokumentais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. lapkričio 10 d.) ECHA ir ieškovės pateikė savo pastabas dėl šio paaiškinimo.

22 2014 m. rugsėjo 17 d. Komisija pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. lapkričio 10 d.) ECHA pateikė savo pastabas dėl šio paaiškinimo. Ieškovės dėl šio paaiškinimo pastabų nepateikė.

23 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (penktoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

24 Taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas paprašė, pirma, ECHA pateikti dokumentus ir, antra, visų šalių atsakyti į tam tikrus klausimus. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytą terminą.

25 Per 2015 m. balandžio 15 d. posėdį buvo išklausytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

26 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu ir pagrįstu,

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš ECHA bylinėjimosi išlaidas.

27 ECHA, Nyderlandų Karalystė ir Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba, nepatenkinus pirmojo prašymo, kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

28 Prieš pradedant nagrinėti šalių motyvus ir argumentus iš esmės reikia išnagrinėti ECHA pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

Dėl priimtinumo

29 Grįsdama nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą ECHA, palaikoma Nyderlandų Karalystės ir Komisijos, nurodo vieną nepriimtinumo pagrindą, susijusį su tiesioginio poveikio ieškovėms nebuvimu.

30 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali to paties straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

31 Nagrinėjamoje byloje neginčijama, kad ginčijamas sprendimas nebuvo skirtas ieškovėms, tad jos nėra jo adresatės. Taigi ieškovės, remdamosi SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, gali pareikšti ieškinį dėl tokio teisės akto panaikinimo tik jeigu jis tiesiogiai su jomis susijęs.

32 Dėl pirmosios ieškovės ieškinio priimtinumo reikia priminti, kad jau nuspręsta, jog asociacija, įgaliota ginti bendrus jos narių interesus, iš esmės gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo tik jeigu jos atstovaujamos įmonės (arba kai kurios iš jų) gali pareikšti tokį ieškinį individualiai arba jeigu ji gali įrodyti savo asmeninį suinteresuotumą (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Belgija ir Forum 187 / Komisija*, C-182/03 ir C-217/03, Rink., EU:C:2006:416, 56 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Toks sprendimas taikytinas ir tuo atveju, kai Europos ekonominių interesų grupė, kaip pirmoji ieškovė, įsteigta siekiant atstovauti tam tikros kategorijos įmonių interesams (žr. 2014 m. birželio 24 d. Nutarties *PPG ir SNF / ECHA*, T-1/10 RENV, EU:T:2014:616, 30 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

33 Nagrinėjamu atveju pirmoji ieškovė nepateikė jokių duomenų, patvirtinančių, kad jos interesams buvo daromas tiesioginis poveikis. Net darant prielaidą, kad ji privalo parengti ir koordinuoti suderintą nuomonę dėl Reglamente Nr. 1907/2006 numatytų pareigų viso aptariamo sektoriaus lygiu, ji taip atstovautų ne savo, o savo narių interesams. Todėl pirmoji ieškovė gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo tik jei ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai susijęs su jos nariais ar kai kuriais iš jų, pavyzdžiui, kaip antroji ieškovė.

34 Dėl tiesioginio poveikio iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog pagal šią sąlygą reikia, kad, pirma, ginčijama priemonė darytų tiesioginį poveikį individo teisinei padėčiai ir, antra, nepaliktų diskrecijos šios priemonės adresatams, atsakingiems už jos įgyvendinimą, kuris vyksta savaime ir išplaukia tik iš Sąjungos teisės normų, netaikant kitų tarpinių taisyklių (1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dreyfus / Komisija*, C-386/96 P, Rink., EU:C:1998:193, 43 punktas; 2004 m. birželio 29 d. Sprendimo *Front national / Parlamentas*, C-486/01 P, Rink., EU:C:2004:394, 34 punktas ir 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville vesuviane ir Ente per le Ville vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, Rink., EU:C:2009:529, 45 punktas).

35 Ieškovės nurodo, kad ginčijamas sprendimas tiesiogiai su jomis susijęs, nes, be kita ko, Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 9 dalies a punkte nustatytos pareigos darė tiesioginį poveikį pirmosios ieškovės narių ir antrosios ieškovės teisinei padėčiai. Pagal šią nuostatą pripažinus akrilamidą labai didelį susirūpinimą keliančia medžiaga pirmosios ieškovės nariai ir antroji ieškovė privalo atnaujinti akrilamido saugos duomenų lapą.

36 Reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 1 dalies a punktą cheminės medžiagos ar mišinio tiekėjai turi pateikti jos gavėjui saugos duomenų lapą, jei cheminė medžiaga atitinka klasifikavimo kaip pavojingos kriterijus pagal Reglamentą Nr. 1272/2008. Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 9 dalies a punkte tuo klausimu įtvirtinta, kad tiekėjai turi atnaujinti saugos duomenų lapą nedelsiant po to, kai sužinoma nauja informacija, galinti turėti įtakos rizikos valdymo priemonėms, arba nauja informacija apie pavojus.

37 Šiuo atveju neginčijama, kad pirmosios ieškovės nariai ir antroji ieškovė turėjo pateikti akrilamido gavėjams saugos duomenų lapą, nes ši cheminė medžiaga atitiko klasifikavimo kaip pavojingos kriterijus pagal Reglamentą Nr. 1272/2008. Iš tiesų akrilamidas, be kita ko, buvo klasifikuotas kaip 2 kategorijos kancerogeninė medžiaga ir 2 kategorijos mutageninė medžiaga (žr. šio sprendimo 5 punktą).

38 Tačiau ginčijama, kad, kaip nurodo ieškovės, akrilamido nustatymas kaip labai didelį susirūpinimą keliančios medžiagos pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytą procedūrą, pagal šio reglamento 57 straipsnio a ir b punktus yra nauja informacija, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 9 dalies a punktą, lemianti šioje nuostatoje numatytą pareigą – būtent atnaujinti saugos duomenų lapą, ir dėl to ginčijamu sprendimu daromas tiesioginis poveikis pirmosios ieškovės narių ir antrosios ieškovės teisinei padėčiai.

39 Dėl saugos duomenų lapo Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad jis turi būti užpildytas pagal šio reglamento II priedo reikalavimus. Šiame priede nustatyti reikalavimai, kurių tiekėjas turi laikytis pildydamas su chemine medžiaga teikiamą saugos duomenų lapą pagal Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnį. Saugos duomenų lapas turi leisti naudotojams imtis būtinų priemonių žmonių sveikatai ir aplinkai apsaugoti bei saugai darbe užtikrinti.

40 Anot ieškovių, akrilamido nustatymas kaip labai didelį susirūpinimą keliančios medžiagos pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytą procedūrą motyvuojant tuo, kad ši cheminė medžiaga atitinka šio reglamento 57 straipsnio a ir b punktuose numatytus kriterijus, yra nauja informacija, susijusi su to paties reglamento 31 straipsnio 6 dalies 15 punktu, iš dalies pakeistu 2010 m. gegužės 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 453/2010, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 1907/2006 (OL L 133, p. 1), kuriame numatyta informacija apie reglamentavimą.

41 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 6 dalies 15 punktu, pagal šio reglamento II priedo A dalies 15 punktą, iš dalies pakeistą Reglamentu Nr. 453/2010, šiame saugos duomenų lapo skirsnyje aprašoma kita su chemine medžiaga susijusi informacija apie reglamentavimą, kuri nėra pateikta saugos duomenų lape. Remiantis minėto reglamento II priedo A dalies 15.1 punktu, viena vertus, pateikiama informacija apie atitinkamas Sąjungos saugos, sveikatos ir aplinkos sričių nuostatas, pavyzdžiui, Seveso kategorija ir medžiagos, nurodytos 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyvos 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės (OL L 10, 1997, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 410) I priede, ar nacionalinė informacija apie cheminės medžiagos ar mišinio (įskaitant mišinyje esančias medžiagas) reglamentavimo būklę, įskaitant rekomendaciją dėl veiksmų, kurių turėtų imtis gavėjas dėl šių nuostatų. Kita vertus, jei šiame saugos duomenų lape nurodytai cheminei medžiagai ar mišiniui taikomos konkrečios nuostatos, susijusios su žmonių sveikatos arba aplinkos apsauga Sąjungos lygiu, pavyzdžiui, suteikiama autorizacija pagal Reglamento Nr. 1907/2006 VII antraštinę dalį arba taikomi apribojimai pagal jo VIII antraštinę dalį, šios nuostatos turi būti nurodomos.

42 Pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje nustatytą procedūrą priimtas ECHA sprendimas yra Sąjungos saugos, sveikatos ir aplinkos srities aktas dėl cheminės medžiagos reglamentavimo būklės. Šiuo sprendimu cheminė medžiaga nustatyta kaip kelianti labai didelį susirūpinimą ir galinti būti įtraukta į šio reglamento XIV priedą, kuriame pateiktas autorizuotinų cheminių medžiagų sąrašas. Todėl tokios cheminės medžiagos ar mišinių, kuriuose yra ši medžiaga, tiekėjai turi nurodyti šį nustatymą saugos duomenų lape ir pateikti rekomendacijų dėl pareigų, tenkančių gavėjui dėl šio nustatymo, visų pirma dėl pareigos informuoti pagal Reglamento Nr. 1907/2006 7 ir 33 straipsnius. Todėl nustatymas kaip labai didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytą procedūrą motyvuojant tuo, kad ši medžiaga atitinka šio reglamento 57 straipsnio a ir b punktuose numatytus kriterijus, yra nauja informacija, įpareigojanti tokios medžiagos tiekėjus atnaujinti atitinkamą saugos duomenų lapą.

43 Iš to matyti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje nustatytą procedūrą priimtas ECHA sprendimas nustatyti cheminę medžiagą kaip keliančią labai didelį susirūpinimą dėl jame numatytos pareigos gali daryti tiesioginį poveikį šios medžiagos tiekėjų teisinei padėčiai.

44 Nagrinėjamu atveju šios išvados nepaneigia nei aplinkybė, kad ieškinio pareiškimo 2010 m. birželio 10 d. momentu, t. y. kai turėjo būti įvertintos ieškinio priimtinumo sąlygos (žr. 2010 m. rugsėjo 7 d. Nutarties *Etimine ir Etiproducts / Komisija*, T-539/08, Rink., EU:T:2010:354, 76 punktą ir nurodytą teismo praktiką), Reglamentas Nr. 453/2010 dar nebuvo įsigaliojęs, nei aplinkybe, kad, ieškovių nuomone, akrilamidas yra cheminė medžiaga, kuri registruojama ir naudojama tik kaip tarpinė.

45 Pirma, dėl aplinkybės, kad ieškinio pareiškimo 2010 m. birželio 10 d. momentu Reglamentas Nr. 453/2010 dar nebuvo įsigaliojęs, reikia pažymėti, kad iš tiesų pagal šio reglamento 3 straipsnį jis įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Oficialiajame leidinyje. Šis reglamentas Oficialiajame leidinyje paskelbtas 2010 m. gegužės 31 d., todėl įsigaliojo 2010 m. birželio 20 d. Tačiau tikimybė, kad po Reglamento Nr. 453/2010 priėmimo 2010 m. gegužės 20 d. ir jo paskelbimo Oficialiajame leidinyje šis reglamentas neįsigalios, ieškinio pareiškimo momentu buvo tik hipotetinė (šiuo klausimu žr. 1985 m. sausio 17 d. Sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. / Komisija*, 11/82, Rink., EU:C:1985:18, 9 punktą).

46 Reikia atmesti ECHA, kuri remiasi šio sprendimo 44 punkte minėtos Nutarties *Etimine ir Etiproducts / Komisija* (EU:T:2010:354) 76 punktu, argumentus, kad ieškinio priimtinumo klausimas turi būti sprendžiamas atsižvelgiant į jo pareiškimo dieną galiojusias taisykles. Iš tikrųjų šiuo atveju nekalbama apie taisyklių, nustatančių individo Sąjungos teisme pareikšto ieškinio dėl panaikinimo priimtinumo sąlygas, taikymą laiko atžvilgiu. Reglamentas Nr. 453/2010 yra materialinės teisės dalis.

47 Dėl aplinkybės, kad remiantis Reglamento Nr. 453/2010 1 straipsniu Reglamento Nr. 1907/2006 II priedas buvo iš dalies pakeistas tik nuo 2010 m. gruodžio 1 d., pakanka pažymėti, jog tai, kad teisės akto pasekmės atsiranda tik po pačiame akte nustatytos vėlesnės datos, netrukdo, jog dėl tame akte nustatytos pareigos individui būtų daromas tiesioginis poveikis (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 11 d. Nutarties *Bonino ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, T-40/04, Rink., EU:T:2005:279, 46 ir 47 punktus).

48 Antra, dėl aplinkybės, kad, ieškovių nuomone, akrilamidas yra cheminė medžiaga, kuri registruojama ir naudojama tik kaip tarpinė, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 2 straipsnio 1 dalies c punktą šis reglamentas netaikomas neišsiskiriančioms tarpinėms cheminėms medžiagoms, o pagal jo 2 straipsnio 8 dalies b punktą izoliuotoms tarpinėms medžiagoms netaikoma šio reglamento VII antraštinė dalis, susijusi su autorizacijos procedūra, kurios dalis yra cheminės medžiagos nustatymo kaip keliančios labai didelį susirūpinimą procedūra.

49 Nagrinėjamu atveju nereikia priimti sprendimo dėl klausimo, ar pagal šias nuostatas ieškovėms netaikoma Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 9 dalies a punkte nustatyta pareiga informuoti, nes bet kuriuo atveju pareiškiant ieškinį pirmosios ieškovės narių ir antrosios ieškovės tiekiamas akrilamidas buvo naudojamas ne tik kaip tarpinė cheminė medžiaga.

50 Pagal Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 15 punkte pateiktą apibrėžimą tarpinė cheminė medžiaga – tai cheminė medžiaga, pagaminta ir panaudota cheminiam technologiniam procesui, kurį vykdant ji paverčiama kita chemine medžiaga (toliau – sintezė). Pagal to paties reglamento 3 straipsnio 15 punkto a papunktį neišsiskirianti tarpinė cheminė medžiaga – tai tarpinė medžiaga, kuri sintezės metu nėra tyčia pašalinta iš įrenginio (išskyrus mėginių ėmimą), kur vyksta sintezė. Šio reglamento 3 straipsnio 15 punkto b ir c papunkčiuose pateikiami gamybos vietoje izoliuotos tarpinės cheminės medžiagos ir gabenamos izoliuotos tarpinės cheminės medžiagos apibrėžimai. Pirmoji apibrėžta kaip neišsiskiriančios tarpinės cheminės medžiagos kriterijų neatitinkanti tarpinė medžiaga, kurios gamyba ir kitos cheminės (-ių) medžiagos (-ų) sintezė iš jos vyksta toje pačioje gamybos vietoje, kurią valdo vienas ar keli juridiniai asmenys. Antroji – kaip tarpinė medžiaga, neatitinkanti neišsiskiriančios tarpinės medžiagos kriterijų, gabenama arba tiekiama iš vienos gamybos vietos į kitą.

51 Nustatyta, kad iš Nyderlandų Karalystės dėl akrilamido parengtos dokumentacijos 1.1 punkto „Informacija apie poveikį“ matyti, jog 99,9 % akrilamido buvo naudojami kaip tarpinė cheminė medžiaga. Tačiau šiuo klausimu teisingai pažymėta, kad buvo ir kitų naudojimo būdų, panaudojant jį kaip sandarinimo produktų medžiagą ir gaminant gamybos vietoje poliakrilamido gelį elektroforezei.

52 Pirma, kiek tai susiję su akrilamido naudojimu gaminant sandarinimo produktus, pažymėtina, kad jis naudojamas visų pirma užkertant kelią vandens skverbimuisi, remontuojant gaminius iš betono ir užsandarinant drėgmei laidžius paviršius (2013 m. vasario 1 d. Sprendimo *Polyelectrolyte Producers Group ir kt. / Komisija*, T-368/11, EU:T:2013:53, 2 punktas). Iš šio naudojimo aprašymo, pateikto minėtame Nyderlandų Karalystės dėl akrilamido parengtos dokumentacijos 1.1 punkte ir kuris, ieškovių nuomone, yra teisingas, matyti, kad per akrilamido pagrindu pagamintos sandarinimo medžiagos polimerizacijos arba gelifikacijos procesą ji sukietėja į vandeniui atsparų gelį.

53 Ieškovės nurodo, kad šis procesas patvirtina, jog akrilamidas naudojamas, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 15 punkte, t. y. kaip tarpinė cheminė medžiaga. Akrilamidas gaminamas ar importuojamas tam, kad būtų panaudotas kitos medžiagos, t. y. vandeniui atsparaus polimero, sintezės procese. Polimeras, kaip medžiaga, yra apibrėžtas to paties reglamento 3 straipsnio 5 punkte.

54 Šie argumentai nepriimtini. Iš tikrųjų, remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 15 punkte pateiktu apibrėžimu, tarpinė cheminė medžiaga – tai cheminė medžiaga, gaminama cheminiam technologiniam procesui, kurį vykdant ji panaudojama sintezei. Šiuo atveju akrilamido pagrindu pagaminta sandarinimo medžiaga tikrai naudojama gaminant kitą cheminę medžiagą, kai ji pati paverčiama šia kita chemine medžiaga, t. y. polimeru. Vis dėlto, kaip teigia ECHA, pats akrilamidas nenaudojamas kaip sintezės objektas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 15 punkte pateiktą apibrėžimą. Jis nenaudojamas tam, kad būtų pagaminta ši kita cheminė medžiaga, nes pagrindinis cheminio proceso tikslas yra užtikrinti sandarumo funkciją; sandarumas pasiekiamas kai akrilamido pagrindu pagaminta sandarinimo medžiaga polimerizuojasi. Vykstant polimerizacijos procesui ji sukietėja į gelį, kuris yra atsparus vandeniui, kai naudojamas injektavimo tikslais. Taigi akrilamido, kaip sandarinimo medžiagos, naudojimas yra ne tarpinis, o galutinis cheminės medžiagos panaudojimas.

55 Beje, tokią išvadą patvirtina „Tarpinių cheminių medžiagų apibrėžtis, dėl kurios Komisija, valstybės narės ir ECHA susitarė 2010 m. gegužės 4 d.“ Pagal šios apibrėžties 4 punktą, susijusį su pramoniniu galutiniu naudojimu, išskyrus naudojimą gaminant kitą atskirą cheminę medžiagą, tuo atveju, jeigu gamintojas pats naudoja cheminę medžiagą (A) ar ją naudoja tolesnis naudotojas ir ji chemiškai reaguoja procese, išskyrus kitos cheminės medžiagos gamybą, tada cheminė medžiaga (A) negali būti tarpinė cheminė medžiaga. Toliau tame punkte numatyta, kad jeigu pagrindinis cheminio proceso tikslas nėra kitos cheminės medžiagos gamyba, o veikiau siekiama kitos funkcijos, tam tikros savybės ar cheminės reakcijos, kuri būtų neatskiriama gamybos dalis, šiai veiklai naudojamos cheminės medžiagos pagal Reglamentą Nr. 1907/2006 nereikėtų laikyti tarpine chemine medžiaga. Tokie samprotavimai pateikti ir šios apibrėžties 2 punkte, kuriame kalbama apie tarpinės cheminės medžiagos apibrėžties pagal Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 15 punktą analizę.

56 Antra, dėl akrilamido naudojimo gaminant gamybos vietoje poliakrilamido gelį elektroforezei pažymėtina, kad iš Nyderlandų Karalystės dėl akrilamido parengtos dokumentacijos 1.1 punkto „Informacija apie poveikį“ matyti, kad tokie geliai buvo naudojami kaip tyrimo priemonės atskiriant nukleino rūgštis tyrimų įstaigose, universitetuose ir ligoninėse.

57 Ieškovės nurodo, kad akrilamido naudojimas gaminant gamybos vietoje poliakrilamido gelį elektroforezei yra tarpinis naudojimas, nes akrilamidas paverčiamas kita chemine medžiaga, būtent geliu, kuris yra polimeras.

58 Kaip teigia ECHA, nekonkretizuodama aplinkybių, kuriomis vyko cheminė reakcija, kuriai įvykus gaunamas poliakrilamido gelis, tokių argumentų nepakanka siekiant konstatuoti, kad gaminant gelį elektroforezei akrilamidas buvo naudojamas tik kaip tarpinė cheminė medžiaga. Konstatuota (žr. šio sprendimo 54 ir 55 punktus), kad akrilamidas yra tarpinė cheminė medžiaga, jei ši medžiaga naudojama sintezei. Kaip tvirtina ECHA, taip, be kita ko, nėra tuo atveju, kai akrilamidas naudojamas rankomis gaminant gamybos vietoje poliakrilamido gelio liejinius. Liejinių gamybos, kuri yra vienas iš elektroforezės proceso etapų, tikslas yra ne pagaminti poliakrilamidą, o analitiškai atskirti molekules elektroforezės būdu.

59 Trečia, dėl ieškovių argumento, kad visose trijose akrilamido registracijos dokumentacijose, esančiose ECHA įregistruotų cheminių medžiagų duomenų bazėje, ši cheminė medžiaga nustatyta kaip tarpinė, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 20 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą ECHA patikrina registracijos dokumentacijos išsamumą, tačiau tikrindama jį nevertina pateiktų duomenų kokybės ar tinkamumo arba nurodytų pateisinimų. Be to, iš to paties reglamento 6 straipsnio 1 dalies matyti, kad gamintojas arba importuotojas, per metus pagaminantis arba importuojantis ne mažiau kaip vieną toną cheminės medžiagos – atskiros arba esančios vieno ar kelių mišinių sudėtyje, pateikia ECHA registracijos paraišką, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip. Taigi neatmetama galimybė, kad kai kurie gamintojai ar importuotojai neregistruoja akrilamido, nes sunaudoja mažesnius jo kiekius. Todėl aplinkybė, kad dokumentacijos buvo parengtos tik dėl akrilamido registracijos kaip tarpinės cheminės medžiagos, nereiškia, jog ši medžiaga buvo naudojama tik kaip tarpinė cheminė medžiaga.

60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad dėl Reglamento Nr. 1907/2006 31 straipsnio 9 dalies a punkte numatytų pareigų informuoti ginčijamas sprendimas tiesiogiai susijęs su ieškovėmis. Todėl reikia atmesti prieštaravimą.

61 Kadangi tenkinamos kitos priimtinumo sąlygos, o šalys šios aplinkybės neginčija, ieškinys priimtinas.

Dėl esmės

62 Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodo keturis pagrindus, susijusius su, pirma, Reglamento Nr. 1907/2006 2 straipsnio 8 dalies b punkto ir 59 straipsnio pažeidimu, antra, akivaizdžia vertinimo klaida, trečia, proporcingumo principo pažeidimu ir, ketvirta, vienodo požiūrio principo pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1907/2006 2 straipsnio 8 dalies b punkto ir 59 straipsnio pažeidimu

63 Ieškovės nurodo, kad nustačiusi akrilamidą kaip labai didelį susirūpinimą keliančią medžiagą ECHA pažeidė Reglamento Nr. 1907/2006 2 straipsnio 8 dalies b punktą ir 59 straipsnį, nes akrilamidas yra cheminė medžiaga, kuri registruojama ir naudojama tik kaip tarpinė, todėl jai netaikoma šio reglamento VII antraštinė dalis. Jų nuomone, per Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytą procedūrą buvo pateikti tik tie įrodymai, kurie patvirtina, kad akrilamidas yra tarpinė cheminė medžiaga. Buvo nurodyti atvejai, kai ši cheminė medžiaga buvo naudojama gaminant sandarinimo produktus ir gelį elektroforezei; Nyderlandų Karalystės dėl akrilamido parengtoje dokumentacijoje tik šie du atvejai buvo paminėti kaip šios cheminės medžiagos naudojimo kaip galutinės, o ne tarpinės cheminės medžiagos pavyzdžiai.

64 Reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje nustatytą procedūrą akrilamidas buvo nustatytas kaip labai didelį susirūpinimą kelianti cheminė medžiaga. Ši procedūra yra reglamento VII antraštinėje dalyje numatytos autorizacijos procedūros dalis. Pagal minėto reglamento 2 straipsnio 8 dalies b punktą ši antraštinė dalis netaikoma gamybos vietoje

izoliuotoms tarpinėms cheminėms medžiagoms ir gabenamoms izoliuotoms tarpinėms cheminėms medžiagoms. Todėl reikia išnagrinėti, ar dėl šio netaikymo ginčijamas sprendimas yra neteisėtas tiek, kiek juo akrilamidas nustatytas kaip labai didelį susirūpinimą kelianti medžiaga.

65 Pirma, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatyta procedūra susijusi su cheminių medžiagų nustatymu. Taip pat reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 1 straipsnio 2 dalį šiuo reglamentu nustatomos nuostatos dėl 3 straipsnyje apibrėžtų cheminių medžiagų ir mišinių, kurios taikomos tokių cheminių medžiagų – atskirų ir esančių mišinių ar gaminių sudėtyje, gamybai, tiekimui rinkai ar naudojimui bei mišinių tiekimui rinkai. Remiantis minėto reglamento 3 straipsnio 1 punkte pateiktu apibrėžimu, cheminė medžiaga – tai natūralus arba per gamybos procesą gautas cheminis elementas ir cheminių elementų junginys, įskaitant priedus, reikalingus jo stabilumui išlaikyti, taip pat priemaišas, atsirandančias gaminant, išskyrus tirpiklius, kurie gali būti atskirti nedarant poveikio medžiagos stabilumui ar nepakeičiant jos sudėties. Taigi cheminė medžiaga apibrėžiama pagal jos savybes. Atsižvelgiant į šias nuostatas ir, kadangi neginčijama, kad akrilamidas yra šiame apibrėžime apibūdinta cheminė medžiaga, darytina išvada, jog jis galėjo pagrįstai būti Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytos nustatymo procedūros objektas.

66 Antra, reikia konstatuoti, kad aplinkybė, jog cheminė medžiaga gali turėti tarpinės medžiagos statusą, nereiškia, kad per Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytą procedūrą ji negali būti nustatyta kaip keliantį labai didelį susirūpinimą. Tiesa, pagal šio reglamento 2 straipsnio 8 dalies b punktą jo VII antraštinė dalis, susijusi su autorizacijos procedūra, kurios sudėtinė dalis yra nustatymo procedūra, iš tikrųjų netaikoma gamybos vietoje izoliuotoms tarpinėms cheminėms medžiagoms ir gabenamoms izoliuotoms tarpinėms cheminėms medžiagoms. Tačiau iš Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 15 punkte pateikto tarpinės cheminės medžiagos apibrėžimo matyti, kad cheminės medžiagos kvalifikavimas kaip tarpinės priklauso nuo jos gamybos tikslo ir panaudojimo. Kaip jau priminta (žr. šio sprendimo 50 punktą), pagal šį apibrėžimą tarpinė cheminė medžiaga – tai cheminė medžiaga, gaminama cheminiam technologiniam procesui, kurį vykdant ji panaudojama sintezei. Kadangi kiekviena cheminė medžiaga iš principo gali būti gaminama cheminiam technologiniam procesui, kurį vykdant ji panaudojama sintezei, ir taip įgyti tarpinės cheminės medžiagos statusą, aplinkybė, kad konkrečiu atveju cheminė medžiaga turi tarpinės statusą, neužkerta kelio taikyti jai Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytą nustatymo procedūrą.

67 Šiuos argumentus patvirtina tai, kad Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnyje nustatyti cheminės medžiagos nustatymo pagal šio reglamento 59 straipsnį kaip labai didelį susirūpinimą keliančios kriterijai yra susiję su šios cheminės medžiagos savybėmis. Pagal minėto reglamento 57 straipsnio a–e punktus cheminė medžiaga gali būti nustatyta, jei atitinka priskyrimo prie „kancerogeniškumo“ pavojingumo klasės, „mutageninio poveikio lytinėms ląstelėms“ pavojingumo klasės ir „toksinio poveikio reprodukcijai“ pavojingumo klasės kriterijus, taip pat jei yra patvari, bioakumuliacinė ir toksiška arba labai patvari ir didelės bioakumuliacijos. Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnio f punktas leidžia nustatyti cheminę medžiagą, galinčią sukelti rimtą poveikį žmonių sveikatai ar aplinkai, prilygstantį 57 straipsnio a–e punktuose išvardytų cheminių medžiagų naudojimo poveikiui. Nors cheminė medžiaga, kaip ji suprantama pagal Reglamentą Nr. 1907/2006, apibrėžiama pagal jos savybes (žr. šio sprendimo 65 punktą), šiame reglamente numatyta tarpinės cheminės medžiagos sąvoka nėra susijusi su cheminės medžiagos savybėmis ir niekaip šių savybių nekeičia, o apibrėžia tarpinę cheminę medžiagą atsižvelgiant į medžiagos gamybos ir naudojimo tikslą.

68 Dėl ieškovių argumento, kad Reglamento Nr. 1907/2006 2 straipsnio 8 dalies b punkte numatytas nuostatos netaikymas tarpinėms cheminėms medžiagoms nėra aiškiai grindžiamas cheminės medžiagos naudojimu, reikia pažymėti, jog pagal Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 15 punkte pateiktą tarpinės cheminės medžiagos apibrėžimą siekiant nustatyti, ar ši medžiaga turi tarpinės statusą, būtina atsižvelgti į jos gamybos ar naudojimo tikslą.

69 Tiek, kiek ieškovės nurodo, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnį akrilamido nustatymas turėjo būti paremtas visais Nyderlandų Karalystės vadovaujantis šio reglamento XV priedu parengtoje dokumentacijoje esančiais duomenimis, pagal kuriuos ši cheminė medžiaga naudojama tik kaip tarpinė, jų argumentus taip pat reikia atmesti. Iš tikrųjų, net jei šioje dokumentacijoje pateikiami tik šios cheminės medžiagos naudojimo kaip tarpinės pavyzdžiai, tai neturi reikšmės nustatant akrilamidą kaip labai didelį susirūpinimą keliančią cheminę medžiagą, atitinkančią Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnyje numatytus kriterijus, nes šie duomenys nėra susiję su akrilamido savybėmis. Kaip teigia ECHA, šie duomenys galėjo turėti reikšmės vėlesnėse Reglamento Nr. 1907/2006 VII antraštinėje dalyje numatytos autorizacijos procedūros stadijose, t. y. pateikiant paraišką dėl cheminės medžiagos autorizacijos arba per autorizacijos konkretiems naudojimo būdams suteikimo procedūrą. Bet kuriuo atveju jau nuspręsta, kad negalima daryti išvados, jog visi Nyderlandų Karalystės dokumentacijoje minėti akrilamido naudojimo būdai buvo tarpinio pobūdžio (žr. šio sprendimo 49–59 punktus).

70 Be to, dėl ieškovių argumento, kad ECHA pažeidė gero administravimo principą, nes nepagrindė akrilamido nustatymo kaip labai didelį susirūpinimą keliančios medžiagos, turint omenyje, kad ji tariamai buvo naudojama tik kaip tarpinė cheminė medžiaga, reikia konstatuoti, pirma, kad šios cheminės medžiagos naudojimas kaip tarpinės netrukdė nustatyti jos kaip keliančios labai didelį susirūpinimą, ir, antra, kad Nyderlandų Karalystės parengtoje dokumentacijoje, kuria buvo grindžiama nustatymo procedūra, buvo nurodyti du akrilamido naudojimo būdai, kurie, remiantis dokumentacija, nebuvo tarpiniai. Taigi šį argumentą reikia atmesti.

71 Todėl reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida

72 Ieškovės nurodo, kad ECHA padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes nustatydama akrilamidą kaip labai didelį susirūpinimą keliančią cheminę medžiagą rėmėsi Nyderlandų Karalystės pasiūlymu, kuriame nėra jokių duomenų, patvirtinančių, kad 0,1 % akrilamido nėra naudojama kaip tarpinė cheminė medžiaga. Ieškovių teigimu, šios cheminės medžiagos naudojimo gaminant sandarinimo produktus ir gelį elektroforezei būdai, kuriuos Nyderlandų Karalystė dėl akrilamido parengtoje dokumentacijoje tik paminėjo kaip šios cheminės medžiagos naudojimo kaip galutinės, o ne tarpinės cheminės medžiagos pavyzdžius, nėra įtikinami. Tai yra akrilamido naudojimo kaip tarpinės cheminės medžiagos būdai. Nesant duomenų apie akrilamido naudojimą ne kaip tarpinės cheminės medžiagos, ginčijamas sprendimas yra savavališkas.

73 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, kai Sąjungos valdžios institucijos turi didelę diskreciją, visų pirma vertindamos labai sudėtingas faktines mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybes, kad nustatytų jų priimamų priemonių pobūdį ir apimtį, Sąjungos teismo kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar įgyvendinant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida ar piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar šios valdžios institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų. Tokiomis aplinkybėmis Sąjungos teismas negali savo faktinių mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybių vertinimu pakeisti Sąjungos institucijų, kurioms vienintelėms pagal ESV sutartį nustatyta ši pareiga, vertinimo (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, Rink., EU:C:2011:504, 60 punktas ir 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, T-93/10, Rink., EU:T:2013:106, 76 punktas).

74 Tačiau reikia patikslinti, kad Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją, kuri implikuoja ribotą teisminę jos įgyvendinimo kontrolę, ne tik dėl nuostatų, kurias reikia priimti, pobūdžio ir apimties, bet tam tikra dalimi ir dėl bazinių duomenų nustatymo. Vis dėlto pagal tokią teisminę kontrolę, netgi jeigu ji ribota, reikalaujama, kad Sąjungos institucijos, priėmusios nagrinėjamą aktą, Sąjungos teisme galėtų įrodyti, jog priėmė aktą veiksmingai pasinaudojusios diskrecija, kurią įgyvendinant būtina atsižvelgti į visus šiai

situacijai, kurią šiuo aktu siekiama reglamentuoti, svarbius duomenis ir aplinkybes (2010 m. liepos 8 d. Sprendimo *Afton Chemical*, C-343/09, Rink., EU:C:2010:419, 33 ir 34 punktai ir šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 77 punktas).

75 Atsižvelgiant į šią teismo praktiką reikia atmesti ieškovių argumentus.

76 Reikia konstatuoti, kad Nyderlandų Karalystės vadovaujantis Reglamento Nr. 1907/2006 XV priedu parengtoje dokumentacijoje iš tikrųjų nurodyta, jog 99 % Sąjungoje sunaudoto akrilamido buvo naudojami kaip tarpinė cheminė medžiaga gaminant įvairios paskirties poliakrilamidus ir kad buvo kitų naudojimo būdų, pavyzdžiui, kaip sandarinimo produktų medžiagos ir gaminant gamybos vietoje poliakrilamido gelį. Be to, reikia pažymėti, kad dokumente, kuriuo rėmėsi valstybių narių komitetas nustatydamas aklilamidą kaip labai didelį susirūpinimą keliančią medžiagą, nėra jokios informacijos apie šios cheminės medžiagos naudojimą.

77 Vis dėlto, kaip matyti išnagrinėjus pirmąjį ieškinio pagrindą, siekiant cheminę medžiagą nustatyti kaip keliančią labai didelį susirūpinimą, kaip numatyta Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje, reikia atsižvelgti į šios cheminės medžiagos savybes. Be to, reikia priminti, kad pagal šio reglamento 59 straipsnio 2 ir 3 dalis dokumentacijoje, parengtoje siekiant nustatyti cheminę medžiagą kaip keliančią labai didelį susirūpinimą, prireikus gali būti pateikta tik nuoroda į įrašą Reglamento Nr. 1272/2008 VI priedo 3 dalyje, kurioje pateiktas pavojingų cheminių medžiagų suderintos klasifikacijos ir ženklinimo sąrašas, taip nepateikiant jokios informacijos apie atitinkamos cheminės medžiagos naudojimą.

78 Bet kuriuo atveju, jau konstatuota, kad negalima daryti išvados, jog visi Nyderlandų Karalystės dokumentacijoje minėti akrilamido naudojimo būdai buvo tarpinio pobūdžio (žr. šio sprendimo 49–59 punktus).

79 Todėl reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

80 Ieškovės nurodo, kad akrilamido vertinimas neproporcingas, nes ECHA turėjo priemonių pasirinkimą, ir kad pasirinkus aptariamos cheminės medžiagos nustatymą kaip keliančios labai didelį susirūpinimą kilo neproporcingų, palyginti su siekiamu tikslu, nepatogumų. Jų nuomone, nustatymo procedūra sumanyta siekiant užtikrinti, kad pavojingiausioms cheminėms medžiagoms bus skirtas ypatingas dėmesys. Kai kurioms cheminių medžiagų rūšims, pavyzdžiui, tarpinėms cheminėms medžiagoms, netaikoma Reglamento Nr. 1907/2006 VII antraštinė dalis, nes jos nekelia tokio pat pavojaus kaip kitos cheminės medžiagos. Neatsižvelgusi į tokį teisės aktų leidėjo siekį ECHA pasinaudojo šia procedūra tam, kad nustatytų cheminę medžiagą, kuri naudojama tik kaip tarpinė cheminė medžiaga, o tai neproporcinga. Be to, rizika, su kuria susiduria darbuotojai dėl akrilamido poveikio, pašalinta arba sumažinta konkrečiais Sąjungos teisės aktais dėl darbuotojų apsaugos. Valdžios institucijos turėjo galimybę pasirinkti kitokią priemonę, t. y. nesiimti veiksmų; tokia priemonė būtų buvus tinkamesnė ir proporcingesnė. Kad ir kaip būtų, ECHA galėjo numatyti, kad akrilamidas būtų nustatomas kaip labai didelį susirūpinimą kelianti cheminė medžiaga tik tada, kai jis naudojamas ne kaip tarpinė cheminė medžiaga; arba galėjo nuspręsti, kad akrilamido naudojimui taikomi Reglamento Nr. 1907/2006 VIII antraštinėje dalyje numatyti apribojimai.

81 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai varžančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi numatytiems tikslams (žr. šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Etimine*, EU:C:2011:504, 124 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

82 Kiek tai susiję su pirmesniame punkte paminėtų sąlygų teismine kontrole, ECHA turi būti pripažinta didelė diskrecija srityje, kurioje ji turi priimti politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio sprendimus, kartu atlikdama sudėtingus vertinimus. Tik akivaizdžiai netinkamas šioje srityje priimtos priemonės pobūdis, palyginti su teisės aktų leidėjo siekiamu tikslu, gali turėti įtakos tokios priemonės teisėtumui (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Etimine*, EU:C:2011:504, 125 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

83 Nagrinėjamu atveju iš Reglamento Nr. 1907/2006 1 straipsnio 1 dalies matyti, kad šiuo reglamentu siekiama užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, kartu didinant konkurencingumą ir skatinant naujoves. Atsižvelgiant į šio reglamento 16 konstatuojamąją dalį reikia konstatuoti, kad teisės aktų leidėjas kaip pagrindinį šio reglamento tikslą nustatė pirmąjį iš šių trijų tikslų, t. y. tikslą užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Konkrečiai dėl autorizacijos procedūros, į kurią įeina minėto reglamento 59 straipsnyje numatyta nustatymo procedūra, tikslo šio reglamento 55 straipsnyje numatyta, kad ja siekiama užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą, tinkamai kontroliuojant labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų riziką ir laipsniškai keičiant šias chemines medžiagas tinkamomis alternatyviomis cheminėmis medžiagomis ar technologijomis, kai tai racionalu ekonominiu ir techniniu požiūriais (šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 116 punktas).

84 Visų pirma dėl ieškovių argumentų, kad ginčijamas sprendimas netinkamas norint įgyvendinti Reglamentu Nr. 1907/2006 siekiamus tikslus, reikia priminti, jog ginčijamame sprendime akrilamidas pagal minėto reglamento 59 straipsnyje numatytą procedūrą nustatytas kaip labai didelį susirūpinimą kelianti medžiaga. Kai medžiaga nustatoma kaip kelianti labai didelį susirūpinimą, atsiranda atitinkamų ūkio subjektų pareiga informuoti (šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 117 punktas).

85 Dėl tikslo apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką pirmiausia konstatuotina, kad cheminės medžiagos nustatymas kaip keliančios labai didelį susirūpinimą skirtas visuomenės ir specialistų informavimui apie riziką ir kylančius pavojus pagerinti ir dėl to šis nustatymas turi būti laikomas tokią apsaugą gerinančia priemone (žr. šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 118 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

86 Konkrečiai dėl ieškovių argumentų, kad ginčijamas sprendimas šiuo atžvilgiu netinkamas, nes akrilamidas naudojamas tik kaip tarpinė cheminė medžiaga, todėl pagal Reglamento Nr. 1907/2006 2 straipsnio 8 dalies b punktą jam netaikoma jo VII antraštinė dalis, reikia pažymėti, kad jau konstatuota, jog negalima daryti išvados, kad akrilamidas naudojamas vien kaip tarpinė cheminė medžiaga (žr. šio sprendimo 49–59 punktus). Bet kuriuo atveju niekas neleidžia daryti išvados, kad akrilamido naudojimas ne kaip tarpinės cheminės medžiagos neįmanomas. Taigi šios cheminės medžiagos nustatymas neatrodo akivaizdžiai netinkamas, palyginti su siekiamais tikslais.

87 Todėl reikia atmesti ieškovių argumentus, susijusius su tariamu ginčijamo sprendimo netinkamumu.

88 Antra, ieškovės nurodo, kad ginčijamas sprendimas viršija tai, kas būtina siekiamiems tikslams pasiekti, nes galimybė nesiimti veiksmų, Reglamento Nr. 1907/2006 VIII antraštinėje dalyje numatytų apribojimų nustatymas arba akrilamido nustatymas kaip labai didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos tik tiek, kiek jis nenaudojamas kaip tarpinė medžiaga, yra mažiau varžančios priemonės. Be to, ieškovių teigimu, rizika, su kuria susiduria darbuotojai, pašalinta arba sumažinta teisės normomis dėl darbuotojų apsaugos.

89 Pirma, dėl galimybės nesiimti veiksmų ieškovės tvirtina, kad ji yra proporcingesnė ir mažiau varžanti, nes akrilamido nustatymas kaip labai didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos numatytas ne tarpinėms medžiagoms, o kitų rūšių cheminėms medžiagoms, keliančioms didesnį susirūpinimą. Šiuos

argumentus reikia atmesti. Iš tikrųjų, kadangi negalima daryti išvados, kad akrilamidas buvo naudojamas tik kaip tarpinė cheminė medžiaga, ir bet kuriuo atveju niekas neleidžia daryti išvados, jog akrilamido naudojimas ne kaip tarpinės cheminės medžiagos neįmanomas (žr. šio sprendimo 86 punktą), veiksmų nesiėmimas nėra tokia tinkama priemonė, kaip šios cheminės medžiagos nustatymas kaip keliančios labai didelį susirūpinimą.

90 Antra, dėl su akrilamido naudojimo apribojimais susijusių priemonių, pirma, reikia pažymėti, kad paprasčiausia aplinkybė, kad cheminė medžiaga yra įtraukta į kandidatinį cheminių medžiagų sąrašą, netrukdo nustatyti šios medžiagos apribojimų vietoj autorizacijos. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1907/2006 58 straipsnio 5 dalies ir 69 straipsnio, Komisija arba valstybė narė visada gali pasiūlyti, kad cheminės medžiagos gamyba, pateikimas į rinką ar naudojimas būtų kontroliuojami apribojimais, o ne autorizacija (šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 128 punktas). Šiuo atveju iš šio sprendimo 52 punkte minėto Sprendimo *Polyelectrolyte Producers Group ir kt. / Komisija* (EU:T:2013:53) matyti, kad nuo 2012 m. lapkričio 5 d. nustatyti apribojimai akrilamido naudojimui injektavimo tikslais.

91 Be to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1907/2006 XVII priedo, pagal minėto reglamento VIII antraštinėje dalyje numatytą procedūrą nustatyti apribojimai, taikomi tam tikrų pavojingų cheminių medžiagų, mišinių ir gaminių gamybai, tiekimui rinkai ir naudojimui, gali būti įvairūs – pradedant specialiomis sąlygomis, nustatytomis medžiagos gamybai arba tiekimui rinkai, ir baigiant visišku medžiagos uždraudimu. Net darant prielaidą, kad ribojimo priemonės taip pat tinkamos šio reglamento tikslams pasiekti, jos nėra mažiau varžančios, palyginti su cheminės medžiagos nustatymu, kuris pagrindžia tik pareigos informuoti atsiradimą (šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 129 punktas).

92 Trečia, tiek, kiek ieškovės teigia, kad esami teisės aktai dėl darbuotojų apsaugos leidžia pašalinti arba sumažinti riziką, su kuria šie susiduria, pakanka nurodyti, kad tie teisės aktai, kuriuose numatytos darbuotojams kylančios rizikos valdymo priemonės, negali būti tinkama arba mažiau varžanti priemonė Reglamentu Nr. 1907/2006 siekiamiems tikslams, susijusiems su labai didelį susirūpinimą keliančių medžiagų reglamentavimu, pasiekti, ypač tikslui laipsniškai pakeisti labai didelį susirūpinimą keliančias medžiagas tinkamomis alternatyviomis cheminėmis medžiagomis ar technologijomis, kai tai racionalu ekonominiu ir techniniu požiūriais (žr. šio sprendimo 83 punktą).

93 Ketvirta, ieškovės nurodo, kad ECHA galėjo numatyti, kad akrilamidas bus nustatomas kaip labai didelį susirūpinimą kelianti cheminė medžiaga tik tiek, kiek jis nebus naudojamas kaip tarpinė cheminė medžiaga. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad Reglamento Nr. 1907/2006 2 straipsnio 1 dalies c punkte ir 8 dalies b punkte teisės aktų leidėjas įtvirtino specialias tarpinėms cheminėms medžiagoms taikomas taisykles (žr. šio sprendimo 48 punktą).

94 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, negalima daryti išvados, kad ginčijamame sprendime pažeistas proporcingumo principas.

95 Taigi reikia atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu

96 Ieškovės nurodo, kad akrilamido nustatymas kaip labai didelį susirūpinimą keliančios medžiagos pažeidžia vienodo požiūrio principą, nes kitos cheminės medžiagos, kurių padėtis yra identiška, nebuvo nustatytos kaip keliančios labai didelį susirūpinimą. Jų teigimu, akrilamidas kartu su daugeliu kitų cheminių medžiagų, turinčių tokių pačių ar ryškesnių savybių, buvo klasifikuotas kaip 2 kategorijos kancerogeninė medžiaga ir 2 kategorijos mutageninė medžiaga, taip pat kaip 3 kategorijos toksinio poveikio reprodukcijai medžiaga. Nebuvo nurodyti motyvai, susiję su

priežastimis, dėl kurių buvo pasirinktas akrilamidas, o ne kitos cheminės medžiagos, turinčios tų pačių savybių, nors neginčijama, kad mažiausiai 99 % akrilamido naudojimo atvejų turėjo išvengti nustatymo procedūros.

97 Reikia pažymėti, kad Reglamente Nr. 1907/2006 teisės akto leidėjas nustatė cheminių medžiagų registravimo, vertinimo ir autorizacijos tvarką, taip pat įtvirtino šioms medžiagoms taikomus ribojimus, o pagal minėto reglamento 1 konstatuojamąją dalį juo siekiama užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, kartu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas. Reglamente Nr. 1907/2006, konkrečiai kalbant, jo VII antraštinėje dalyje, numatyta autorizacijos procedūra. Šios procedūros tikslas pagal minėto reglamento 55 straipsnį – užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą, tinkamai kontroliuojant didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų riziką ir laipsniškai keičiant šias chemines medžiagas tinkamomis alternatyviomis cheminėmis medžiagomis ar technologijomis, kai tai racionalu ekonominiu ir techniniu požiūriais (šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 69 punktas).

98 Autorizacijos procedūra taikoma visoms medžiagoms, atitinkančioms Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnyje nustatytus kriterijus. Pirmas autorizacijos etapas yra minėtame straipsnyje nurodytų medžiagų nustatymas, kuriam įvykdyti Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatyta kelių etapų procedūra. Pagal šio reglamento 77 konstatuojamąją dalį dėl praktinio įvykdomumo ir kitų praktinių priežasčių – tiek susijusių su fiziniais ar juridiniais asmenimis, kurie turi parengti paraiškos dokumentus ir imtis atitinkamų rizikos valdymo priemonių, tiek su valdžios institucijomis, kurios turi nagrinėti paraiškas autorizacijai gauti, – autorizacijos procedūra tuo pačiu metu turėtų būti nustatyta tik ribotam cheminių medžiagų skaičiui. Dėl šių medžiagų pasirinkimo Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta, kad Komisija arba atitinkama valstybė narė nustato, jog medžiagos atitinka minėto reglamento 57 straipsnyje nustatytus kriterijus. Taigi teisės aktų leidėjas suteikė Komisijai ir valstybėms narėms didelę diskreciją, leidžiančią laipsniškai įgyvendinti taisykles, susijusias su labai didelį susirūpinimą keliančiomis medžiagomis, apie kurias kalbama Reglamento Nr. 1907/2006 VII antraštinėje dalyje (šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 70 punktas).

99 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad autorizacijos procedūra nesuteikia ECHA teisės pasirinkti nustatytiną cheminę medžiagą; ši prerogatyva pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnį tenka tik Komisijai ir valstybėms narėms (2014 m. gegužės 22 d. Nutarties *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, C-287/13 P, EU:C:2014:599, 51 punktas ir šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 71 punktas).

100 Nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytos nustatymo procedūros buvo laikomasi, kalbant apie nustatytinos medžiagos pasirinkimą. Iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad akrilamidą atrinko Nyderlandų Karalystė, nes ji manė, jog ši medžiaga atitinka minėto reglamento 57 straipsnyje nurodytus kriterijus. Be to, valstybei narei nepateikus dėl cheminės medžiagos, turinčios taip pat kancerogeninės, mutageninės ar toksiškos medžiagos savybių, parengtos dokumentacijos ir, nesant Komisijos prašymo ECHA parengti tokią dokumentaciją, ECHA negali nustatyti šios cheminės medžiagos pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytą procedūrą, neviršydama savo įgaliojimų. Iš to matyti, kad nustačiusi akrilamidą, o ne tariamai panašias chemines medžiagas, kaip labai didelį susirūpinimą keliančią medžiagą, tačiau nenustačiusi kaip tokių kitų tariamai panašių medžiagų, ECHA nepažeidė vienodo požiūrio principo (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 73 punkte minėto Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, EU:T:2013:106, 72 punktą).

101 Galiausiai dėl argumentų, kad nenurodyti motyvai, susiję su priežastimis, dėl kurių buvo pasirinktas akrilamidas, o ne kitos cheminės medžiagos, turinčios tų pačių savybių, nors neginčijama, kad mažiausiai 99 % akrilamido naudojimo atvejų turėjo išvengti nustatymo procedūros, reikia konstatuoti, kad iš ginčijamo sprendimo matyt, jog Nyderlandų Karalystė pasiūlė nustatyti akrilamidą kaip labai didelį susirūpinimą keliančią cheminę medžiagą dėl jo kancerogeninių ir mutageninių savybių. Kadangi

pagal Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnio 3 dalį kiekviena valstybė narė, vadovaudamasi šio reglamento XV priedu, gali parengti dokumentaciją dėl cheminių medžiagų, kurios, jos nuomone, atitinka minėto reglamento 57 straipsnyje nurodytus kriterijus, jokių kitų motyvų nereikėjo nurodyti.

102 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir, kadangi Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje nurodytos procedūros teisėtumo ieškovės neginčijo, o ECHA laikėsi šios procedūros reikalavimų, ketvirtasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

103 Todėl ieškinį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

104 Apeliacine tvarka priimtame sprendime Teisingumo Teismas atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą. Todėl šiame sprendime Bendrasis Teismas turi nuspręsti dėl visų bylinėjimosi išlaidų, patirtų vykstant skirtingiems procesams, pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 219 straipsnį.

105 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalies nuostatas valstybės narės ir institucijos, kurios įstojo į bylą, pačios turi padengti savo išlaidas.

106 Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, jos turi padengti ECHA bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus. Nyderlandų Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)* ir *SNF SAS* padengia savo ir Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Nyderlandų Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Dittrich Dehousse Schwarcz

Tomljenović Collins

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.